

СЪМНЕНИЕТО: ВЕСЕЛИН БОРИСОВ, 2016

Б. В. ТОШЕВ

В. Борисов. *Съмнението: разкъсай веригите! – есета*. ГорексПрес, София, 2016, 360 с. ISBN 978-954-616-255-7

Abstract. This book collects numerous essays, written by Prof. Veselin Borisov. Their topics are different but their idea is one – the fate. Each essay treats a special personal fate – of the dreamer, of the intriguer, of the ruler, of the talented person, etc.

Keywords: Veselin Borisov, essays

Проф. д-р Веселин Борисов, дмн, е от с. Скомля, Белоградчишко, учил е в Белоградчишката гимназия и неговият професионален път на лекар е започнал в Белоградчишката болница. Той е професор по социална медицина и има голям административен опит в научната и образователната политика и управление. Именно той въведе в България обучението по „Здравен мениджмънт и здравна политология“. Проф. Борисов бе между инициаторите да се въведе университетско образование в Белоградчик и то стана факт през 1995 – 1996 г. (Борисов, 2010). Неговата преподавателска и научна дейност е значима и това е така за всички образователни и квалификационни степени – от бакалавър и магистър до доктор. Той е основател и главен редактор на списанията „Здравна политика и мениджмънт“ и „Медицински меридиани“. Проф. Борисов е носител на академичната награда „Панацея“, той е почетен лектор на Университета в Лийдс (Обединеното кралство) и понастоящем е член на Борда на Югоизточноевропейския медицински форум. За своите постижения и принос в развитието на Белоградчишкия край проф. Борисов бе удостоен със званието „Почетен гражданин на Белоградчик“.

Хората с богата душевност и подчертани креативни способности запазват за дълго любопитството си към всичко, което ги заобикаля, и за това те не могат да ограничат дейността си единствено в определени теми и в тесни професионални граници. Веселин Борисов е точно такъв човек. Затова не е изненада, че неговите творчески постижения не са само в полето на медицината – той се интересува от музика и по-специално джаз, пише стихове, обича фотографията и е майстор на видеоимпресията.

Рецензираната тук книга „Съмнението: разкъсай веригите“ е второ допълнено издание. Новото издание на книгата е структурирано в три части: част първа: съдбата; част втора: веригите и част трета: хоризонтите.

Първата част на книгата – съдбата – съдържа 18 есета, групирани в три раздела: епохите (8 есета); свободата (7 есета) и съдбата (3 есета).

Втората част на книгата – веригите – съдържа 30 есета, групирани в девет раздела: предателството (4 есета); интригата (4 есета); суетата (4 есета); мижитурката (2 есета); очевидното (3 есета); самотата (3 есета); остаряването (3 есета); преситеността (3 есета) и властта (4 есета).

Третата част на книгата – хоризонтите – съдържа 46 есета, групирани в 11 раздела: вдъхновението (6 есета); талантът (4 есета); великодушието (2 есета); безсънието (3 есета); професорите (3 есета); медицината (7 есета); джазът (5 есета); невероятното (2 есета); щастието (4 есета); мечтателите (5 есета) и съмнението (5 есета).

Горното изброяване на съдържанието на „Съмнението“ показва, че това е сложна и необикновена книга. Не всеки автор може да напише такава книга – за това е нужен богат житейски опит и аналитичен ум, който да бъде в състояние да анализира човешката и обществената съдба в най-големите, и обикновено незабележими или умишлено скрити, подробности.

Има книги, които трябва да се четат внимателно страница след страница. Има книги, които след прочитането им, не остават следа в читателя и той/тя никога вече не ще се върне към тях. Тази книга е друга. Тя може да се чете многократно и четенето никога няма да омръзне. Всеки път читателят може да започне да чете книгата от произволно избрано място. И винаги той ще бъде увлечен от текста. Текстът ще възбуди в читателя желанието за размисъл, ще предизвика съпоставки с неговите лични преживявания и опит, ще доведе до изграждане на асоциативни връзки с други прочетени преди литературни източници. Книги с такива качества са голяма рядкост и проф. Веселин Борисов е успял да напише такава книга.

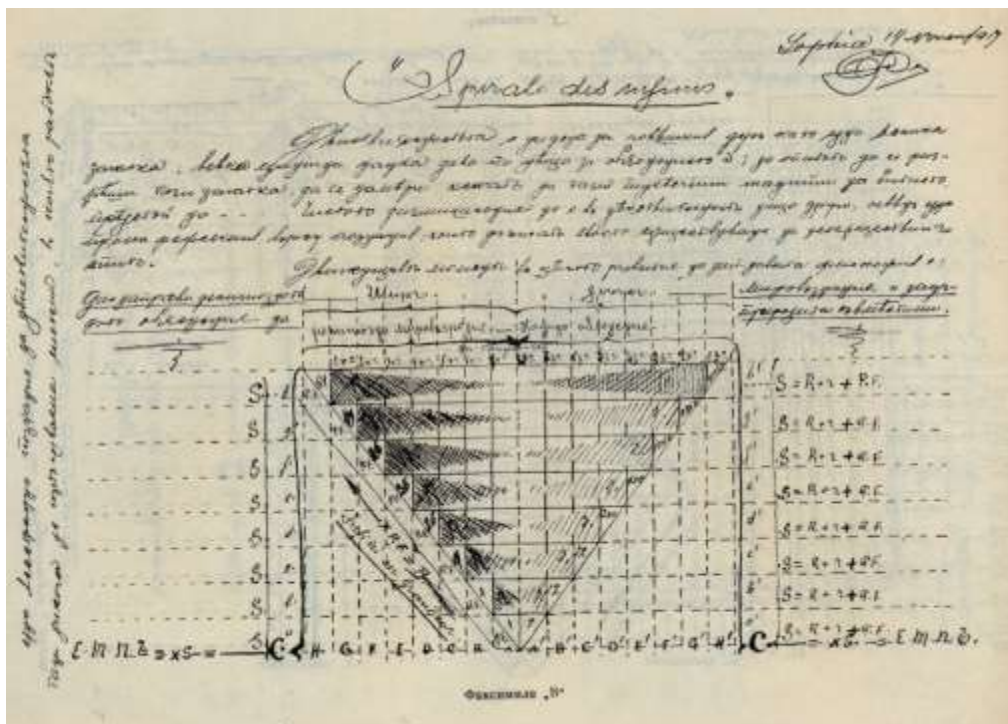
Нека да илюстрирам казаното по-горе с едно конкретно впечатление, което получих при прочитането на едно от малките есета на книгата: „Един мечтател в психиатрията“:

[Н]еволюно ми се иска да цитирам и един истински луд с гръмкото име Белият лъв, най-знаменитият пациент на българските психиатрични болници в миналото. Големият наш психиатър Никола Шипковенски му отдели специално място в своя учебник. Роден в с. Доброславци, Софийско, Белият лъв беше следвал инженерство в Германия, знаеше перфектно немски и литературен български език, но нарочно говореше на родния си шопски диалект. Беше изобретил нова азбука, ориентирана в координатната система (той имаше слабост към геометрията) (с. 329).

Когато прочетох този текст, в мен внезапно дойде една асоциация – връзка с текст, който някога бях чел и после напълно забравил. Без книгата на Веселин Борисов едва ли някога щях да се върна към въпросния много рядък (и навярно забравен дори от специалистите) литературен източник (Данаджиев, 1940):

[Е]дин друг философ от по-висока категория, който се заема с разрешаването на велики метафизически и религиозни проблеми и ги разрешава по един своеобразен и оригинален начин, ни представя следния случай. Това е един субект, който е изучавал философия и математика и който, владеещ отлично френски език, излага на този език повечето от своите разсъждения в едни своеобразни рисунки и графически таблици – така той ни предлага своите теории. ... „Действителността е дадена на човешкия дух като една велика загадка; всяка единична наука дава по нещо за обяснението ѝ, но опитът да се разреши тази загадка като се намери ключът на този *mysterium magnum* на битието предстои. Движещият момент на цялото развитие на най-новата философия е: да направи религиозното мировъзрение и научното обяснение на

природата съвместими. Аз се стремя, доколкото ми е възможно, към едно всемирно познание на действителността“ (с. 96).

Сходството на двата случая, въпреки че десетилетия ги делят, е очевидно.

И тогава идва мисълта: какво е човешката душа, кои са истинските механизми, които определят процесите в нея; коя е причината, която предизвиква дефектите в душата; дали познаваме наистина действителността, която ни заобикаля; в каква степен креативността е свързана с лудостта. Дали някога човек ще има отговор на такива въпроси – може би не е съдено човек някога да научи това. И може би не са лекарите, от които можем да очакваме това знание.

Забележителната книга на проф. Веселин Борисов има и друго достойнство. Авторът е приложил към книгата си аудио-видео

илюстрации. Ако купувате книгата, но пропускайте да поискате и приложения към книгата диск.

И други книги на проф. Веселин Борисов са били обект на критичен анализ на страниците на списанието „Венец“ (Тошев, 2010; Владова, 2017).

ЛИТЕРАТУРА

Борисов, В. (2010). Пропуснатият шанс на Белоградчик в последното десетилетие на XX век (само една година студентски град). *Венец*, 1, 162-170.

Владова, Р. (2017). Афоризми: Веселин Борисов, 2016. *Венец*, 8, 241-247.

Данаджиев, С. (1940). За паталогичното литературно творчество.

Сборник на Българската академия на науките и изкуствата, 35(17), 1-131.

Тошев, Б.В. (2010). Свидетел на епохата (Веселин Борисов). *Венец*, 1, 122- 127.

✉ Professor B.V. Toshev
University of Sofia
1 James Bourchier Blvd.
1164 Sofia, Bulgaria
E-Mail: toshev@chem.uni-sofia.bg

© 2017 Venets: Author

